

daivathintenyayapramanam.org

അനുബന്ധം 7a: കന്യകമാർ, വിധവകൾ, വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾ: ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങൾ

ഈ പേജ് ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരയുടെ ഭാഗമാണ്; ഈ ക്രമത്തിലാണ് വരുന്നത്:

1. അനുബന്ധം 7a: കന്യകമാർ, വിധവകൾ, വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾ: ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങൾ (നിലവിലെ പേജ്).
2. അനുബന്ധം 7b: വിവാഹമോചന സർട്ടിഫിക്കറ്റ് — സത്യങ്ങളും മിഥ്യകളും
3. അനുബന്ധം 7c: മർക്കോസ് 10:11-12-ഉം വ്യഭിചാരത്തിലെ തെറ്റായ സമത്വവും
4. അനുബന്ധം 7d: ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ — കന്യകമാർ, വിധവകൾ, വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾ

സൃഷ്ടിയിലെ വിവാഹത്തിന്റെ ഉത്ഭവം

സ്രഷ്ടാവ് ആദ്യ മനുഷ്യനായ പുരുഷന്റെ [זָכָר (zākhār)] കൂട്ടാളിയായി ഒരു സ്ത്രീയെ [נְקֵבָה (nᵉqēvāh)] സൃഷ്ടിച്ചതിനു തൊട്ടുപിന്നാലെയാണ് ആദ്യ വിവാഹം നടന്നതെന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. മൃഗങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും സൂചിപ്പിക്കാൻ സ്രഷ്ടാവ് തന്നെ ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങളാണ് പുരുഷനും സ്ത്രീയും (ഉല്പത്തി 1:27). ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഈ പുരുഷൻ ഭൂമിയിലെ മറ്റു സൃഷ്ടികളിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളിലൊന്നും തന്നെപ്പോലെ അല്ലെന്ന് കണ്ടതായി ഉല്പത്തിയിലെ വിവരണം പറയുന്നു. അവരാരും അവനെ ആകർഷിച്ചില്ല; ഒരു കൂട്ടാളിയെ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. മൂലഭാഷയിലെ പ്രയോഗം [עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ (ʿēzer kᵉnegdô)] എന്നാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം “അനുയോജ്യയായ സഹായിക”

എന്നാണ്. ആദാമിന്റെ ആവശ്യം കർത്താവ് മനസ്സിലാക്കി, അവനുവേണ്ടി അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ സ്ത്രീരൂപമായ ഒരു സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു: “മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല; അവന്നു തക്കതായൊരു തുണയെ ഞാൻ ഉണ്ടാക്കും” (ഉല്പത്തി 2:18). പിന്നീട് ഹവ്വാ ആദാമിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

ബൈബിൾപ്രകാരം ആദ്യത്തെ ബന്ധം

അങ്ങനെ ആത്മാക്കളുടെ ആദ്യത്തെ ബന്ധം നടന്നു: ചടങ്ങുകളോ, പ്രതിജ്ഞകളോ, സാക്ഷികളോ, വിരുന്നോ, രജിസ്ട്രിയോ, ചടങ്ങ് നിർവഹിക്കുന്ന ആളോ ഒന്നുമില്ലാതെ. ദൈവം സ്ത്രീയെ പുരുഷന് കൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്; അതിനോടുള്ള അവന്റെ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു: “ഇത് ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥികളിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും ആകുന്നു; ഇവൾ മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു സ്ത്രീ എന്നു പേരാകും” (ഉല്പത്തി 2:23). താമസിയാതെ ആദാം ഹവ്വായോടു സംസർഗം [יָדַע (yāḏaʿ) — അറിയുക, ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുക] ചെയ്തുവെന്നും അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചുവെന്നും നാം വായിക്കുന്നു. ഗർഭധാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അതേ പ്രയോഗം (“അറിയുക”), കയീനും അവന്റെ ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും പിന്നീട് ഉപയോഗിക്കുന്നു (ഉല്പത്തി 4:17). ബൈബിളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിലും, ഒരു പുരുഷൻ ഒരു കന്യകയെയോ (അല്ലെങ്കിൽ വിധവയെയോ) സ്വന്തമാക്കുകയും അവളുമായി സംസർഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതേയുള്ളൂ — മിക്കവാറും “അറിയുക” അല്ലെങ്കിൽ “അവളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക” എന്ന പ്രയോഗങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് — ഇതു ബന്ധം യഥാർഥത്തിൽ നടന്നുവെന്ന് ഉറപ്പിക്കുന്നു. മതപരമോ സിവിൽപരമോ ആയ ഏതെങ്കിലും ചടങ്ങ് നടന്നതായി ബൈബിളിലെ ഒരു വിവരണത്തിലും പറയുന്നില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ബന്ധം എപ്പോഴാണ് നടക്കുന്നത്?

പ്രധാന ചോദ്യം ഇതാണ്: **വിവാഹം നടന്നതായി ദൈവം കണക്കാക്കുന്നത് എപ്പോഴാണ്?** സാധ്യമായ മൂന്ന് ഉത്തരങ്ങളുണ്ട് — ഒന്ന് ബൈബിൾപ്രകാരമുള്ളതും സത്യവുമാണ്; മറ്റു രണ്ടും തെറ്റായതും മനുഷ്യർ കെട്ടിച്ചമച്ചതുമാണ്.

1. ബൈബിൾപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരം

കന്യകയായ സ്ത്രീ ആദ്യമായി അവനുമായി പരസ്പരസമ്മതത്തോടെയുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന നിമിഷത്തിലാണ് ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വിവാഹിതരായതായി ദൈവം കണക്കാക്കുന്നത്. അവൾക്ക് മുമ്പ് മറ്റൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ മുൻപുരുഷൻ മരിച്ചാൽ മാത്രമേ ബന്ധം നടക്കുകയുള്ളൂ.

2. തെറ്റായ ആപേക്ഷികവാദപരമായ ഉത്തരം

ദമ്പതികൾ തീരുമാനിക്കുന്ന സമയത്താണ് ബന്ധം നടക്കുന്നതെന്ന് ദൈവം കണക്കാക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പുരുഷനോ സ്ത്രീക്കോ ഇഷ്ടമുള്ളത്ര ലൈംഗിക പങ്കാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം; എന്നാൽ ബന്ധം ഗൗരവമുള്ളതായെന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കുന്ന ദിവസം മാത്രം — ഒരുമിച്ച് താമസിക്കാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം — ദൈവം അവരെ ഒരു ദേഹമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഒരു പുരുഷന്റെ ആത്മാവ് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആത്മാവിനോട് എപ്പോൾ ചേരണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് സ്രഷ്ടാവല്ല, സൃഷ്ടിയാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന് ബൈബിളിൽ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

3. ഏറ്റവും സാധാരണമായ തെറ്റായ ഉത്തരം

ഒരു ചടങ്ങ് നടക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ബന്ധം നടന്നതായി ദൈവം കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രായോഗികമായി ഈ പ്രക്രിയയിലേക്ക് ഒരു മൂന്നാമത്തെ മനുഷ്യനെ — സമാധാനന്യായാധിപനെയോ, രജിസ്ട്രി ഉദ്യോഗസ്ഥനെയോ, പുരോഹിതനെയോ, പാസ്റ്ററെയോ മറ്റാരെയെങ്കിലുമോ — ചേർക്കുന്നതാണ് ഏക വ്യത്യാസം എന്നതിനാൽ, ഈ ഉത്തരം രണ്ടാമത്തേതിൽനിന്ന് വലിയ വ്യത്യാസമുള്ളതല്ല. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിലും ദമ്പതികൾക്ക് മുമ്പ് ഒന്നിലധികം ലൈംഗിക പങ്കാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മാത്രം ഒരു നേതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, ആ രണ്ടു ആത്മാക്കളും ഒന്നായെന്ന് ദൈവം കണക്കാക്കുന്നു.

വിവാഹവിരുന്നുകളിൽ ചടങ്ങുകളില്ലാത്തത്

ബൈബിൾ നാല് വിവാഹവിരുന്നുകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവയിലൊന്നിലും ബന്ധം ഔപചാരികമാക്കാനോ അനുഗ്രഹിക്കാനോ ഉള്ള ചടങ്ങിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബന്ധം സാധുവാകാൻ ഒരു ആചാരമോ ബാഹ്യപ്രക്രിയയോ

ആവശ്യമാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നുമില്ല (ഉല്പത്തി 29:21-28; ന്യായാധിപന്മാർ 14:10-20; എസ്ഥേർ 2:18; യോഹന്നാൻ 2:1-11). ഒരു കന്യക തന്റെ ആദ്യപുരുഷനുമായി പരസ്പരസമ്മതത്തോടെയുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോഴാണ് ബന്ധം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നത് (വിവാഹസമ്പൂർണത). ഒരു മതനേതാവിന്റെയോ സമാധാനന്യായാധിപന്റെയോ മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ദൈവം ദമ്പതികളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന ആശയത്തിന് തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പിന്തുണയില്ല.

PDF: ബൈബിളിലെ എല്ലാ വിവാഹങ്ങളുമുള്ള PDF ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യുക.

വ്യഭിചാരവും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണവും

ആരംഭംമുതൽതന്നെ ദൈവം വ്യഭിചാരം വിലക്കി; ഒന്നിലധികം പുരുഷന്മാരുമായി ഒരു സ്ത്രീ ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനെയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണം, **ഭൂമിയിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആത്മാവിന് ഒരേസമയം ഒരേയൊരു പുരുഷനോടു മാത്രമേ ചേരാനാകൂ**. ഒരു സ്ത്രീക്ക് ജീവിതകാലത്ത് എത്ര പുരുഷന്മാർ വേണമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കാം; എന്നാൽ മുൻബന്ധം മരണത്താൽ അവസാനിച്ചാൽ മാത്രമേ ഓരോ പുതിയ ബന്ധവും ഉണ്ടാകൂ. കാരണം അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ പുരുഷന്റെ ആത്മാവ് അത് നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങുന്നത് (സഭാപ്രസംഗി 12:7). മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ചേരാൻ അവൾ വിധവയായിരിക്കണം. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഈ സത്യം എളുപ്പത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാം: നാബാലിന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ടശേഷം മാത്രമാണ് ദാവീദ് രാജാവ് അബീഗയിലിനെ വിളിപ്പിച്ചത് (1 ശമൂവേൽ 25:39-40); അവളുടെ ഭർത്താവായ മഹ്ലോൻ മരിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് ബോവസ് രൂത്തിനെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചത് (രൂത്ത് 4:13); മരിച്ചുപോയ തന്റെ സഹോദരന്റെ പേരിൽ സന്തതി ഉളവാക്കുന്നതിനായി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകനായ ഓനാൻ താമാറിനെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് യെഹൂദാ നിർദേശിച്ചു (ഉല്പത്തി 38:8). ഇതും കാണുക: മത്തായി 5:32; റോമർ 7:3.

പുരുഷനും സ്ത്രീയും: വ്യഭിചാരത്തിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ

തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വ്യക്തമായി കാണാവുന്ന ഒരു കാര്യം, ഒരു സ്ത്രീക്കെതിരായി വ്യഭിചാരം ഇല്ല, പുരുഷനെതിരായി മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നതാണ്. ഒരു സ്ത്രീയിൽനിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞ് മറ്റൊരു കന്യകയെയോ വിധവയെയോ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ പുരുഷൻ തന്റെ മുൻഭാര്യയോട് വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്ന പല സഭകളും പഠിപ്പിക്കുന്ന ആശയത്തിന് ബൈബിളിൽ പിന്തുണയില്ല; സാമൂഹികരീതികളിലാണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

> **വായിക്കുക:** മർക്കോസ് 10:11–12-ഉം വ്യഭിചാരത്തിലെ തെറ്റായ സമത്വവും.

ദൈവത്തിന്റെ ശാസനയില്ലാതെ കന്യകമാരെയും വിധവമാരെയും വിവാഹം ചെയ്ത് ഒന്നിലധികം വിവാഹബന്ധങ്ങളിലായിരുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരുടെ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ തെളിവുണ്ട് — യാക്കോബിന് നാലു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതും അവരിൽനിന്നാണ് ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളും മിശിഹാ തന്നെയും വന്നതെന്നതും ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഓരോ പുതിയ ഭാര്യയോടും യാക്കോബ് വ്യഭിചാരം ചെയ്തുവെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ദാവീദിന്റെ വ്യഭിചാരമാണ് പ്രസിദ്ധമായ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം. ബത്ത്-ശേബയുമായി ദാവീദ് ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്റെ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീക്കെതിരായി വ്യഭിചാരം നടന്നതായി പ്രവാചകനായ നാഥാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല (2 ശമൂവേൽ 12:9); അവളുടെ ഭർത്താവായ ഊരീയാവിനെതിരായ വ്യഭിചാരത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ ദാവീദ് മീഖളിനെയും അബീഗയിലിനെയും അഹീനോവമിനെയും വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഓർക്കുക (1 ശമൂവേൽ 25:42). മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, വ്യഭിചാരം എപ്പോഴും ഒരു പുരുഷനെതിരായാണ്; ഒരിക്കലും ഒരു സ്ത്രീക്കെതിരെയല്ല.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവം പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും തുല്യരാക്കുന്നുവെന്ന് ചില നേതാക്കൾ അവകാശപ്പെടാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ തിരുവെഴുത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാലായിരം വർഷക്കാലയളവിൽ കാണുന്നതുമായി ഇത് പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. തന്റെ ഭാര്യയോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തതിന് ദൈവം ഒരു പുരുഷനെ ശാസിച്ച ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം പോലും ബൈബിളിലില്ല.

വായിക്കുക: ഇന്ന് ബഹുഭാര്യത്വം യേശു അനുവദിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്.

ഇതുകൊണ്ട് ഒരു പുരുഷൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നല്ല; മറിച്ച് **പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും വ്യഭിചാരത്തെ ദൈവം വ്യത്യസ്തമായാണ് കണക്കാക്കുന്നത്**. ഇരുവർക്കുമുള്ള ബൈബിൾപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഒരേ ആയിരുന്നു (ലേവ്യപുസ്തകം 20:10; ആവർത്തനം 22:22-24); എന്നാൽ പുരുഷന്റെ കന്യകാത്വത്തിനും വിവാഹത്തിനും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല. വ്യഭിചാരം നടന്നോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിർണയിക്കുന്നത് പുരുഷനല്ല, സ്ത്രീയാണ്. ബൈബിൾപ്രകാരം, **കന്യകയോ വിധവയോ അല്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയുമായി ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം പുരുഷൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു**. ഉദാഹരണത്തിന്, 25 വയസ്സുള്ള ഒരു കന്യകാപുരുഷൻ മുമ്പ് മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 23 വയസ്സുള്ള ഒരു യുവതിയുമായി ശയിച്ചാൽ, അവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു — കാരണം ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആ യുവതി മറ്റൊരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യയാണ് (മത്തായി 5:32; റോമർ 7:3; സംഖ്യകൾ 5:12).

ദേവരവിവാഹവും വംശപരമ്പരയുടെ സംരക്ഷണവും

ആദ്യപുരുഷന്റെ മരണശേഷം മാത്രമേ ഒരു സ്ത്രീക്ക് മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ചേരാനാകൂ എന്ന ഈ തത്ത്വം, കുടുംബസ്വത്ത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ദൈവം നൽകിയ ദേവരവിവാഹനിയമത്തിലും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു: “സഹോദരന്മാർ ഒരുമിച്ചു പാർക്കുകയും അവരിൽ ഒരുവൻ മക്കളില്ലാതെ മരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, മരിച്ചവന്റെ ഭാര്യ കുടുംബത്തിനു പുറത്തുള്ള ഒരു അന്യനെ വിവാഹം കഴിക്കരുത്. അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും അവളോടുള്ള ദേവരധർമ്മം നിറവേറ്റുകയും വേണം...” (ആവർത്തനം 25:5-10. ഇതും കാണുക: ഉല്പത്തി 38:8; രൂത്ത് 1:12-13; മത്തായി 22:24). ദേവരന് നേരത്തേ മറ്റൊരു ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നാലും ഈ നിയമം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ബോവസിന്റെ കാര്യത്തിൽ, അവൻ രൂത്തിനെ അടുത്ത ബന്ധുവിന് നൽകാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തെങ്കിലും ആ പുരുഷൻ വിസമ്മതിച്ചു; മറ്റൊരു ഭാര്യയെ സ്വന്തമാക്കി തന്റെ അവകാശം വിഭജിക്കേണ്ടിവരാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല: “നൊവൊമിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു നിലം വാങ്ങുന്ന ദിവസം മരിച്ചവന്റെ നാമം അവന്റെ അവകാശത്തിൽ നിലനിർത്തേണ്ടതിന്നു മരിച്ചവന്റെ ഭാര്യയായ മോവാബ്യസ്ത്രീ രൂത്തിനെയും നീ വാങ്ങണം” (രൂത്ത് 4:5).

വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിൾപരമായ വീക്ഷണം

തിരുവെഴുത്തുകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിൾപരമായ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തവും ആധുനിക മനുഷ്യപാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തവുമാണ്. ഒരു പുരുഷനും കന്യകയോ വിധവയോ ആയ സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള സമാഗമത്താൽ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന ആത്മീയബന്ധമായാണ് ദൈവം വിവാഹം സ്ഥാപിച്ചത്; ചടങ്ങുകളോ, ചടങ്ങ് നിർവഹിക്കുന്നവരോ, ബാഹ്യമായ ആചാരങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല.

ഇത് **വിവാഹങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നത് ബൈബിൾ വിലക്കുന്നു എന്നർത്ഥമാക്കുന്നില്ല**; എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ നിയമപ്രകാരം ആത്മാക്കളുടെ ബന്ധം നടന്നുവെന്നതിന് അവ ആവശ്യമോ സ്ഥിരീകരണമോ അല്ലെന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കണം.

പരസ്പരസമ്മതത്തോടെയുള്ള ലൈംഗികബന്ധം നടക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ മാത്രമാണ് ആ ബന്ധം ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സാധുവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. മരണം ആ ബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നതുവരെ സ്ത്രീ ഒരേസമയം ഒരേയൊരു പുരുഷനോടു മാത്രം ചേരണമെന്ന ദൈവിക ക്രമത്തെയാണ് ഇത് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. ബൈബിളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വിവാഹവിരുന്നുകളിൽ ചടങ്ങുകളില്ലാത്തത്, മനുഷ്യന്റെ ഔപചാരികതകളിലല്ല, അടുത്ത വ്യക്തിപരമായ ഉടമ്പടിയിലും വംശപരമ്പര തുടരുക എന്ന ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതെന്ന് വീണ്ടും ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ഈ ബൈബിൾ വിവരണങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിർവചനം മനുഷ്യപാരമ്പര്യങ്ങളിലോ നിയമപരമായ ഔപചാരികതകളിലോ അല്ല, അവിടുത്തെ സ്വന്തം രൂപകല്പനയിലാണ് വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. തുടക്കംമുതൽ സ്രഷ്ടാവ് മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിച്ചു: വിവാഹം കഴിക്കാൻ സ്വതന്ത്രയായ ഒരു സ്ത്രീയുമായി — അതായത് കന്യകയോ വിധവയോ ആയ സ്ത്രീയുമായി — ഒരു പുരുഷൻ പരസ്പരസമ്മതത്തോടെയുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോഴാണ് ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വിവാഹത്തിന് മുദ്രയിടപ്പെടുന്നത്. സിവിൽ അല്ലെങ്കിൽ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ പൊതുഘോഷണങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം; എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ

മുമ്പിൽ ഒരു ബന്ധം സാധുവാണോ എന്ന് നിർണയിക്കുന്നതിൽ അവയ്ക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. സാംസ്കാരിക മാറ്റങ്ങളോ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോ എന്തുതന്നെയായാലും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്രമത്തോടുള്ള അനുസരണം, വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ പവിത്രതയോടുള്ള ആദരം, അവിടുത്തെ കല്പനകളോടുള്ള വിശ്വസ്തത എന്നിവയാണ് പ്രധാനം.